

רבי אלעזר אמר, אלה - בכל מקומ פסל את הראשותים. שנינו וכו'. מה כתוב למלعلا בפרשת בראשית? (בראשית כ) וננהר יצא מעדן להשכות את הגן ומשם יפרד וגוז. אוטו הנקר ששופע ויוצא ונכנס לענן ומשקה אותו מהשכה של מלعلا, ועשה לו נחת ועשה פרות ומגדל זרים, הוא אז נוח לפל. וזה נוח לענן. וזה עשה מנוחה בו (נ"א לא), והוא חטן, כמו שנאמר (שם) כי בו שבת, וכחוב וישפט ביום השיביעי. וזה סוד שדבר זה עשה תולדות ולא אחר.

בא ראה, כמו זה נח למטה הברית הקדוש היה דגמא של מלعلا, ועל זה נקרא איש האדמה. וסוד מណנו, שהרי נח הטרך לתבה להתהבר עמה ולקיים זרע של הכל, שפותח לחיות זרע.

מי זו התבה? (זה) ארון הברית. ונח והתבה למטה בך הם כמו דגמא זו של מלعلا. בנח כתוב ברית, שפותח והקימתי את הבריתי אתקה. ועוד שהתקיים בו הברית לא נכנס לתבה, שפותח והקימתי את הבריתי אתקה ובאמת אל התבה. ואז היהת התבה ארון הברית. זו פבה ונח, הכל כמו של מלعلا. ובגלל שהברית הזאת למלعلا, הוא עשה תולדות. כמו זה נח (להלן) הוא עשה תולדות. משום בך (כמו שנאמר)

אללה תולדות נח.

נח איש צדיק, בך הוא בוראי כמו שמלعلا. ועל זה כתוב ממשיל) וצדיק יסוד עולם. והארץ מתיקימת על זה, שהרי הוא העמוד שהעולם עומד עליו, ומהו? זה צדיק, ונח נקרא צדיק למלעה. וסוד (נ"א זה) של הכל - אלהים התהלה נח, דיקא, שלא אלהים התהלה נח. דוקא. שלא

רבי אלעזר אמר, אלה בכל אמר פסל את בראשת דברא (בראשית ב) ונחר יוצא מעדן להשכות את הגן וממש יفرد וגוז. והוא נח משקי הדגheid ונפיך ועיל לגנטא ואשקי ליה משקי דלעילא ועבד ליה ניחא ועבד איבין ורבינו זרעין. והוא כדין ניחא לכלא. ודא ניחא ליה לגנטא. ודא עבד ניחא ביה (נ"א לגנטא. וננטא ניחא ביה). כמה דאת אמר (בראשית ב) כי בו שבת. וכחוב, (בראשית ב) וישבות ביום השיביעי. ודא ריא דמלחה דא עבד תולדות ולא אחרא.

הא חי, (כח ב) בגונא דא נח למתטא. קיימא קידישא היה דוגמא דלעילא. ועל דא אקרי איש הארץ. וריא אוליפנא, זה הוא נח אצטראיך למתבה לאתחבר בא. ולקיימא זרעא דכו לא דכתיב לחיות זרע.

מן מיביה. דא (דא) ארון הברית. ונח ותיבה למתטא בכוי והוא בדוגמא (דא) דלעילא. נח כתיב ביה ברית דכתיב והקימתי את הבריתי אתקה וגוז. ועוד דאתקאים ביה ברית לא עיל למתבוקת. דכתיב והקימתי את בריתי אתקה ובאת אל המתבה. וכדין דוה תיבת ארון הברית. (דא) תיבת ונח פלא בגונא דלעילא. ובגין דהאי ברית לעילא הוא עבד תולדות. בגונא דא נח (ד"א למתטא) והוא עבד תולדות. בגניין בך (בפה ראת אמר) אלה תולדות נח.

נח איש צדיק. בכוי הוא ודאי בגונא דלceilא. ועל דא (משל) וצדיק יסוד עולם כתיב. וארעה על דא אתקימת. דה איה עמודא דעלמא קיימא עלייה. ומאן איה דא צדיק. ונח אקרי צדיק למתטא. וריא (נ"א דא) דכלא, את האלים התהלה נח, דיקא, שלא אתפרש מגיה לעלמיין. ולמחרוי הוא בארכא

נפרד מפניו לעזלים, ושיהיה
הוא בארץ כמו שלמעלה איש
צדיק יסוד העוזלים. ברית שלום,
שלום של העוזלים. איש האדמה
ודאי. ועל זה (בראשית) ונם מצא
חן בעניין זה.

תמים היה בדורתיו, מה זה
בדורתיו? אלה אותם שיצאו
מןפה. הוא השלימים את כלם,
והוא היה שלם מכלם. תמים
היה - שנולד מהול, שפתוח
התחלף לפניו והיה תמים.
בדורתיו - ולא בדורין של
העולם, שהרי מפניו יצאו תולדות
בעלותך.

בא ראה, נח ראייה היה מיום
שנברא העולם להיוות בתבה
בחבירו אחד להכנס בה, ועד
שלא החבירו אחד, לא היה
העולם בריאי. אחר כך מה
כתוב? (שם ט) ומלאה נפקחה כל
הארץ. מהו נפקחה? כמו שנאמר
(שם ט) ומשם יפרד. שמשם נמצא
פרוד והתפזרו תולדות לכל
הצדדים והכל אחד כדוגמא
אתה. משום כך אלה תולדות נת.
אליה ודי. שהרי יסוד העולם
הוא שעושה תולדות לקים
בארץ. בא רבי אבא ונש��ו.
אמר, אריה בכחו נוקב סלע
ושומר. כך זה בונאי. ובא וראה,
משוער הפתה גם כך זה.

תוספהא

למה נח נח פעמים? אלא כל
צדיק הצדיק שבעולם יש לו שמי
רווחות - רום אחת בעולם זהה,
ורום אחת בעולם הבא. וכן
תמצוא בכל הצדיקים: משה
משה, יעקב יעקב, אברהם, שמואל
אברהם, שמואל שמואל, שם
שם. פרט ליצחק שלא כתוב בו
כמו שפתוחם בהם, משום
שישחק, בשעה שגраб על גבי
המזבח, יצא נשותו שהיתה בו

כגונא דלעילא איש צדיק יסוד דעלמא.
ברית שלום שלמא דעלמא. איש האדמה
ודאי. ועל דא (בראשית ט) ונח מצא חן בעניין ז'.
תמים היה בדורותיו. מאי בדורותיו, אלין
אנון הנפקו מניה. הוא אשליים
לכללו. והוא הויה שלים מבלחו. תמים היה
דאתייליד מהויל דכתיב התהלך לפני והיה
תמים. בדורותיו ולא בדורין דעלמא דהא
מניה נפקוי (תולדות בעלמא).

הא חזוי, נח אתחזוי מיום דאתברי עלמא
למחיי בתיבה בחבירא חד ולמייעל בה,
ועוד לא אתחבורי כחדא לא הויה עלמא כקדא
יאוות, לבתר מה כתיב, (בראשית ט) ומלאה נפקחה
כל הארץ. מהו נפקחה. כמה דאית אמר, (בראשית
ט) ומשם יפרד. דמתמן אשתחח פרודא
ואתבדרו תולדות לכל סטרין וככל חד
בדוגמא חד. בגין כך אלה תולדות נח.
אליה ודי. דהא יסוד דעלמא אליו דעביד
(דף ט ע"א) תולדות לקימא באירוע. אתה רבי
אבא ונש��יה. אמר אריה בחייב טינרא
נקיב ותבר. כך הוא ודאי. ותא חזוי,
משיעורא דתיבתא אויך נמי הבי הוא.

תוספהא

למה נח נח תרי זמני. אלא כל צדיק וצדיק די בעולמא
אית ליה תרי רוחין. רוחא חד בעולמא דין ורוחא
חד בעולמא דאמית. והכי תשבח בכלו צדיקי משה
משה, יעקב יעקב, אברהם אברהם, שמואל שמואל,
שם שם. בר מיצחק דלא כתיב בה מה דכתיב בה.
 בגין דיצחק בשעתה דאתקריב על גבי מדרבחה נפקחת
בשمتיה הדות ביה בהאי עלמא. ובינו דאתמר ביה
באברהם, ברוך מחייב המתים תפת ביה נשمتיה
דעלמא דאמית. בגין דא תשבח דלא יחד קדשא בריך
הוא שמיה אלא על יצחק בגין דאתחשב במת ועל דא
רמזו קרא ואמר (איוב) חן בקדושים לא יאמין וגור.